

Сприйняття концепції, що новітня ідея може у будь-який момент і на будь-якому етапі піти з компанії і отримати свій розвиток та реалізації в іншій компанії формує новітнє розуміння інформації для інноваційної діяльності. Вміння отримувати ідеї з відкритого інформаційного простору, використовувати і доопрацьовувати їх до готового для ринку інноваційного продукту, стає основою успішної інноваційної моделі в глобалізованому інформаційному просторі. Відкриті інновації в умовах обмежених коштів, які можливо спрямувати на власні науково-дослідницькі роботи, можуть надати нового стимулу інноваційній діяльності підприємств України. Важливим моментом є те, що модель відкритих інновацій, відходячи від принципу утримання ідеї у власній компанії, підвищує значення інших постачальників новітніх ідей, зокрема сектору академічної науки, а також ідей, які можуть надходити від споживачів продукції.

Отже, формування новітнього інформаційного простору, реалізації моделі «Відкриті інновації – 2.0», яка проголошена ЄС, концепція підвищення відкритості науки та активізації трансферу знань, які в процесі інтеграції в ЄС, починає реалізовувати Україна, надають широкі можливості для підприємств України в отриманні новітніх ідей, які можуть перерости у інноваційні продукти.

Література:

1. Chesbrough H. W. (2003) Open Innovation: The New Imperative for Creating and Profiting from Technology. Boston, Massachusetts: Harvard Business School Press.
2. Чесборо Г. Открытые бизнес-модели. IP-менеджмент / Пер. с англ. В.Н. Егорова. Москва : Поколение, 2007. 336 с.

КОНКУРЕНТОСПОСОБНОСТЬ ГОРОДА: ИНТЕГРАЛЬНЫЙ ПОДХОД

Л. А. РАДИОНОВА, канд. филос. наук, доц.,
доц. кафедры философии и политологии

А. Н. САПЕГА, студентка

*Харковский национальный университет городского хозяйства
имени А. Н. Бекетова, м. Харків*

Конкуренция, соперничество – естественное проявление активности человека, универсальный принцип практически в любой сфере человеческой деятельности. Проблема в том, что теорию и практику конкуренции, конкурентных отношений монополизировала экономическая наука и в современном понимании она представляется только как необходимый атрибут рыночного механизма, рыночных отношений. Такое узкое понимание конкуренции уже не работает, когда мы пытаемся оценить конкурентоспособность города, региона. С более широких, интегральных подходов конкуренцию должна осваивать социология, исследуя социальную жизнь, социальные, внеэкономические факторы. Если конкуренция находит

свое выражение в механизмах рыночных отношений, может относительно легко измеряться, то конкурентоспособность это в значительной мере потенциальные возможности и человека, и производственного коллектива, и корпорации, и территориальной общности. Здесь должны оцениваться многие составляющие: менталитет горожан, состояние образования, здравоохранения, социальных институтов и другие показатели городского социума.

Отношения конкуренции, соперничества ярче всего выражаются в активности горожанина, социальной общности вообще и инновационной активности в частности. Главное направление инновационного развития – переход от конкурентных преимуществ низкого порядка (природные ресурсы, дешевая рабочая сила) к конкурентным преимуществам высокого порядка (уникальные технологии, нематериальные активы, авторские права, патенты, ноу-хау, специфические и уникальные знания, выдающиеся навыки и способности менеджеров и персонала компании, соответствующее техническое и информационное оснащение) [1].

Позиция Украины в большинстве международных инновационных рейтингов невысокая. В рейтинге конкурентоспособности стран, как и в других рейтингах, Украина то поднималась, то опускалась. По состоянию на этот год Украина занимает 55 место, в 2014-м было 49-е, это пока лучший показатель. Рейтинг составляет Международный институт управления развитием на основании более 300 критериев. Учитываются четыре основных аспекта экономической жизни страны: состояние деловой среды, экономик и инфраструктуры, а также эффективность правительства [2].

При разработке любой программы инновационного развития важно избегать такой методологической ошибки как недооценка внеэкономических факторов, в частности, социального капитала, интеллектуальных ресурсов. При катастрофическом в настоящее время снижении пополнения трудового потенциала страны, развиваться можно в основном только за счет повышения качества трудовых ресурсов. Инвестиции в горожанина, его квалификацию, регулярное повышение профессионального уровня все в большей степени становятся основным источником экономического и социального развития города и региона в целом. Эту стратегическую особенность современного развития важно учитывать еще и потому, что в большинстве разработанных в Украине методиках оценки инновационного развития, на долю человеческого фактора в измеряемых инновационных процессах относится не более 15 процентов. К примеру, в американских методиках этот показатель устанавливается на уровне 30 процентов и еще на показатели благосостояния населения приходится 10 процентов, которые тоже можно отнести к развитости человеческого фактора.

При этом необходимо считаться с тем, что если новейшие технологии можно импортировать, то квалифицированные человеческие ресурсы в значительных масштабах не привлечешь из-за рубежа, их надо формировать из наличного населения, трудовых ресурсов.

Литература:

1. Crossing the next regional frontier: Information and Analytics Linking Regional Competitiveness to Investment in a Knowledge-Based Economy. U. S. Economic Development Administration, 2009. <http://www.statsamerica.org/innovation> (дата обращения: 17.01.2021).
2. Украина в рейтингах: как менялись позиции страны за шесть лет. URL: <https://ru.slovoidilo.ua/2020/06/25/infografika/politika/ukraina-rejtingax-kak-menyalis-pozicii-strany-shest-let#:~:text=%D0%9D%D0%B0%D1%87%D0%B8%D0%BD%D0%B0%D1%8F%20%D1%81%202016%20%D0%B3%D0%BE%D0%B4%D0%B0%2C%20%D0%A3%D0%BA%D1%80%D0%B0%D0%B8%D0%BD%D0%B0,123%20%D0%BC%D0%B5%D1%81%D1%82%D0%BE%20%D0%B8%D0%B7%20153-%D1%85> (дата обращения: 20.01.2021).

КОНЦЕПЦІЯ СОЦІАЛЬНОЇ ЯКОСТІ РОЗВИТКУ РЕГІОНУ

Л. О. РАДІОНОВА, канд. філос. наук, доц.,

доц. кафедри філософії і політології

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків, Україна*

Тенденції, що утворюються в соціальній системі останніми роками, вказують на необхідність оцінки соціального розвитку регіону з позиції концепції соціальної якості, яка з'явилася як реакція на проблему співвідношення економічного і соціального розвитку. Для координації процесів, які проходять в соціальному просторі регіону, в управлінській практиці необхідно оцінювати стан суспільства з точки зору участі населення в досягненні цілей розвитку, взаємозв'язаних між суб'єктами управління.

Наукова проблема забезпечення соціального розвитку пов'язується з концепцією соціальної якості. Остання визначається як «ступінь, до якої люди здатні приймати участь в житті своїх спільнот на умовах, які сприяють зростанню добробуту та індивідуальним можливостям» [1], охоплюючи колективний та індивідуальний рівні. В контексті соціального розвитку соціальну якість можна трактувати як стійку систему результатів продуктивної діяльності і особливостей процесів, які забезпечують можливість досягнення пріоритетів соціального розвитку за рахунок зростання ефективності адаптаційних відносин та здібностей. О. І. Субетто визначає соціальну якість як особливий тип системної якості, який розкривається через відносини людини, об'єкта, процесу, середовища в суспільстві і являє собою якісну експлікацію соціальності [2, с. 122]. В цілому, соціальна якість визначає здатність територіальних товариств, об'єднаних територіальних громад робити внесок в їх добробут і розвиток. Соціальна якість містить інтегративний смисл, оскільки її вимір потребує досить широкого мультидисциплінарного підходу.

Системний підхід розкриває генезис соціальної якості як індикатора функціонування соціальної системи і дозволяє побудувати систему управління соціальною якістю. В сучасному суспільстві соціальна якість стає напрямком суспільного самоуправління, яке формує людину з проєктивним інтелектом. По